

N:o 36.

Af herr **R. W. A. M. Eklundh** i Lund, om anslag för resestipendier till föreståndare, lärare och lärarinnor vid abnormskolor.

Uti en vid 1899 års riksdag af herrar *E. Hammarlund* och *Fr. Berg* i Andra Kammaren afgifven motion (n:o 169), om anslag för resestipendier till folkskolelärare och folkskolelärarinnor, anföres bland annat:

»Ett af de kraftigaste medlen för åstadkommande af en i verklig mening praktisk och tidsenlig yrkesbildning är som bekant studieresor.

Med erkännande af denna sanning har man sedan lång tid tillbaka äfven hos oss ansett lämpligt, att staten genom utdelande af stipendier bereder tillfälle för sådana personer, som under någon tids verksamhet gjort sig förtrogna med sitt yrke, att härutinnan genom studieresor ytterligare förkofra sig. Man torde ock hafva varit ense derom, att staten, då den på sådant sätt främjat den fortsatta utbildningen, väsentligt gagnat icke blott de enskilda personer, som af stipendierna kommit i åtnjutande, utan ock hela deras yrke och såmedelst äfven det allmänna.»

Rigtigheten häraf torde en hvar kunna vitsorda. Af alla, som med intresse följa våra läroanstalters utveckling, helsades också med glädje och tacksamhet det Riksdagens beslut, enligt hvilket, med föranledande af ofvan anmärkta motion, till Kongl. Maj:t:s förfogande ställdes ett anslag af 4,000 kronor för resestipendier åt folkskolelärare och folkskolelärarinnor.

Likaledes måste en hvar vän af våra bildningsanstalter med största tillfredsställelse se, att Kongl. Maj:t af innevarande års Riksdag äskat anslag icke blott i ofvan angifvet syfte, utan ock såväl till utveckling af vårt folkhögskoleväsende samt till understöd för utbildning af lärare och

lärarinnor vid folkhögskolor som ock till resestipendier åt föreståndarinnor och lärarinnor vid högre skolor för qvinlig ungdom och samskolor.

Om, såsom önskligt och antagligt är, dessa anslagskraf af Riksdagen bifallas, torde mången anse, att, i sådant syftemål, allt är väl bestäldt; men så är dock icke förhållandet.

Åtminstone *en* kategori af lärare och lärarinnor står fortfarande utom räkningen och är således i saknad af den stora förmån, ifrågavarande resestipendier kunna bereda dem, som deraf komma i åtnjutande, nemligen: lärare och lärarinnor vid rikets abnormskolor (döfstumskolor, blindskolor och idiotanstalter).

Denna lärarepersonal, hvars lifsuppgift torde vara icke oväsentligt svårare än exempelvis folkskollärarens, har utan tvifvel lika mycket, om icke mera än folkskolans lärarecorps, behof af att genom studieresor vinna ytterligare insigt och skicklighet för sitt kall samt att tillgodogöra sig de erfarenhetsrön, som i andra länder vunnits.

För öfrigt skulle det ju vara stridande mot rättvisa och billighet, om man nekade abnormskolornas lärare och lärarinnor ett för resestipendier åt dem erforderligt belopp, då man för sådant ändamål anslagit medel åt, snart sagdt, alla andra lärarecorps i vårt land.

På grund af hvad jag nu i största korthet anført och under åberopande af motiven till ofvanberörda motion (n:o 169), vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte på extra stat för år 1901 uppföra och till Kongl. Majt:s förfogande ställa ett anslag af 1,500 kronor att användas för resestipendier åt föreståndare, lärare och lärarinnor vid rikets abnormskolor (döfstumskolor, blindskolor och idiotanstalter) på de vilkor och under de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t kan finna skäligt föreskrifva.

Stockholm den 24 januari 1900.

Robert Eklundh.